

ljudsko sneto, pretrga nit brezskrbnega življenja in uuiči naenkrat vse. Tako se je zgodilo, če vam je znano, mladi moj prijatelj, z dvema cvetčima mestoma — s Pompejo in Herkulanom. Za mene je „to“, pokazal je na morje in okolico in „to“, pokazal je z roko na Etno otelesen je ali voploščeni je človeškega vašega življenja: mir, tiščna, navidezna sreča, a za hrptom pa — sovražnik vsemogočen in neusmiljen“.

„Sovražnik človeški — je hudič“, omenil je Balzamo.

„Da; ali ne v tem smislu, kakor razumejo to ljudje“.

„Kaj želite s tem povedati?“ vprašal je mladenič.

Tujec ga je dolgo gledal in odgovoril z vprašanjem:

„Ali vi verujete v Lucifera in v njegovo oblast nad ljudmi?“ Balzamo je bil v zadregi, ne vedoč kaj odgovoriti.

„Da . . . to je, ne . . . Na to je težko odgovoriti . . . Jaz, z jedno besedo . . . res ne vem . . .“

Tujec, odgovoril je z dolgim govorom, potem katerega je bil ta, da hudič životari, no, da je ta hudič — skrita prirodina sila, katero premaguje iz veka v vek z borbo človeški razum. Te moči, katere bode sčasoma premagal človek, prihajajo iz skrite teme na svet božji s pomočjo upornega resnega truda.

„In ko je premagal in si podjarmil znanosti, premagal je človek hudiča“, končal je tujec. K temu dodam še nekaj, čemu se bodele gotovo čudili. Jaz živim v laskavem upanju, da sem osebno skoraj premagal hudiča — on je moj sluga če ravno ne toliko, kakor bi si želel sam, pa vendar bolj pokoren sluga, kakor malo komu iz ljudij. Na vsak način bolj pokorni sluga mojemu vse znanju, nego molitvi svetih menihov.

„Kaj?!“ vskliknil je nehote mladenič, čudeč se.

„Jaz sem povedal . . . Vi ste slišali in umeli. Jaz več ne ponavljam“. Govoreč z zmernim, ravnim in tihim glasom, krenil je tujec istotako z zmernimi, ravnimi koraki iz obrežja, spremljan od tovariša. Prekoračila sta vže bila del mesta, ter se podala v predmestje, ležeče proti morju, ko njima pride nepričakovano z velikega trga nasproti sijajen pogreb. Pokopavali so očitvidno zelo bogatega človeka. Sobesednika sta pustila mimo sebe dolg spreved menihov, duhovnov, kopico ranjkovih sorodnikov in tolpo znancev, spremljajočih ranjika na pokopališče.

(Dalje sledi).

Novice.

— Osebne vesti. Asistentoma mestne hranilnice ljubljanske sta bila imenovana gg. Franc Abulnar in Anton Šušteršič. — Odvetniški koncipijent g. dr. Alojzij Kokalj v Ljubljani je te dni napravil odvetniški izpit Okrajni glavav v Novem mestu gosp. dr. Fränzl vit. Vestenek in okr. komisar istotam gosp. Ludovik Schiwitz pl. Schiwitz-hoten sta bila radi nekih nerednosti trajno umirovljena. Vladna koncipista gg. dr. A. pl. Pilshofer v Novem mestu in dr. F. pl. Stadler v Ljubljani sta imenovana okr. komisarjema in sicer prvi za Črnomelj, drugi pa za Novo mesto.

Konceptni praktikant gosp. Sigmund baron Gussich je imenovan vladnim koncipistom v Ljubljani — Premešeni so notarji gosp. dr. Albert Rumer iz Bovca v Sežano, gosp. dr. Anton Balabam iz Gorice v Boveb in gosp. dr. Viktor Rumer iz Trsta v Gorico.

— Cerkevne vesti. Župnikom v Jesenicah je imenovan ondotni župni upravitelj čast. gosp. Avg. Šinkovec. — Kaplan v Selcih čast. gosp. J. Čemazar je premeščen v Radovljico.

— Častno občanstvo je občina Horjul podelila ondotnemu župniku gosp. Petru Bohinjcu.

— Častno tržanstvo podelil je občinski odbor v Št. Vidu pri Vipavi drž. poslancu dr. Andreju Ferjančiču.

— Knjige »Slovenske Matice« za l. 1899 „Slovenska Matica razpošilja za l. 1899. sledeče knjige in sicer: 1.) Zbornik, 1. zvezek (16 pol) Uredil L. Pintar. 2.) Dr. K. Glaser: Zgodovina slovenskega slovstva. IV. del, 2. zvezek. (10 pol). 3. S. Rutar: Beneška Slovenija (12 pol). 4.) Mat. Kračmanov-Valjavec: Poezije. Uredil Fr. Levec (22½ pol). 5.) Letopis. Uredil E. Lah. (5 pol) 6.) Ant. Knezova knjižnjica VI. zvezek. Uredil Fr. Levec. (19½ pol), vsega skupaj 85 pol. — Ker so vse knjige mikavne in tehtne vsebine, jih bodo Matični društveniki veselo sprejeli. — Ker je „Slovenska Matica“, naš prvi literarni zavod, smemo ponosni biti, da daje svojim društvenikom tako bogato zbirko knjig razne vsebine. Mi le želimo, da bi vsak omikani Slovenec bil ud te prekoristne družbe

— Občinske volitve ljubljanske, ki bi se bile morale vršiti ta teden, so se prel žile in se bodo vršile iz III. razreda dne 14. maja, iz II. razreda dne 16. maja in iz I. razreda dne 18. maja. To se je odredilo, ker se je bila nemška stranka pritožila, da se volilem niso dostavili imeniki volilcev, kakor ta zakon predpisuje.

— III. mestna deška ljudska šola v Ljubljani se vsled sklepa deželnega šolskega sveta ustanovi v Ljubljani že prihodnje leto. Nastanjena bo v tistem poslopju, kjer je zdaj dekliška šola.

— Birmovanje v ljubljanski škofiji. V mesecu maju se vrši birmovanje v kamniškem okraju in sicer v Dobu 10., na Goričici in v Mengšu 11., v Kamniku 13., v Tunjicah 14., v Stranah 15., na Gojzdu 16. v Mekinjah 17., na Selih 18., v Nevljah 19., v Komendi 20., v Šmartnem 25., v Zgornjem Tuhinju 26., v Špitaliču 27., v Motniku 28., na Vranji peči 29., na Rovih in v Radomljah 30., na Homcu 31. maja. V Vodichah bo 11. julija obisk raznih podružnic, 12. pa birma.

— Dramatično društvo v Ljubljani je imelo dne 19. aprila svoj občni zbor. V lansko-letošnji sezoni je imelo 42.093 K 78 vin dohodkov in 41.308 K 18 vin. stroškov, Mej stroški se nahaja tudi odplačilo na račun starega dolga v znesku 2653 gld. 52 kr. Volitev v odbor se je odložila v namen, da se potom dogovorov z „Glasbeno Matico“ omogoči zopetna izvolitev prof. M. Hubada intendantom.

— Vseslovenska županska zveza bo imela svoj občni o binkoštih

— Obrtno šolstvo. Za vladne zastopnike v obrtnošolskih odborih so imenovani v Kranju okr. šolski nadzornik gosp. Andrej Žumer, v Tržiču nadučitelj g. Jos Kragelj, v Novem mestu okrajni komisar gosp. Ivan Kresse.

— Romanje v Rim Dne 23. aprila odpeljalo se je več sto romarjev s posebnim vlakom iz Ljubljane v Rim.

— Mestna klavnica ljubljanska V minolem letu se je v mestni klavnici zaklalo 4413 goved, 8148 prašičev, 8878 telet, 3114 kozlov in ovac, 3021 kozličev in 74 konj, skupaj 27.648 glav. Svežega mesa je bilo upeljanega 12.098 kg.

— Preselitev vojaške bolnice v Ljubljani Koncem tega meseca se vojaška bolnica ljubljanska preseli iz starega razpokanega poslopja na Dunajski cesti v novozgrajene pro-

store v Vodmatu. Pekovsko skladišče in pekarna pa ostaneta še na starem mestu.

— **C. kr. deželna vlada** poroča trgovski in obrtniški zbornici, da je glasom razglasa c. kr. ministrstva za uk in bogočastje z dne 17. marca 1900, št. 29 345 de 1899, „višje trgovinske šole“ „trgovinskim akademijam“ popolnoma istovrednim smatrati ne samo glede organizacije, ampak tudi učnega načrta in učnega smotra, kakor tudi specijelno glede pravice njihovih absolventov do enoletnega prostovoljstva.

— **Deželni prispevek za dolenske železnice** je znašal za lansko leto 93.000 gld. To je pač hudo breme za deželo.

— **Vzorno gospodarstvo.** Vlada je razpustila okrajni zastop v Arnožu na Štajerskem in odbor okrajne posojilnice, ki je bil v zvezi s tem zastopom, Vzrok razpustu so velike nerednosti pri posojilnici.

— **Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju** prejelo je kakor že mnogo let zaporedoma tudi letos lep velikonočen dar od mariborskih Slovencev. Znani požrtvovalni rodoljub mariborski, gosp. France Dolenc, trgovec, je mej tamošnjimi Slovenci za revne slovenske visokošolce na Dunaju nabral svoto 261 K 40 v. Darovali so: Slavna posojilnica v Mariboru 100 K, gosp. dr. Jernej Glančnik (društveni ustanovnik) 40 K, vč. gosp. Ign. Orožen, stolni prošt itd., gosp. Martin Žunkovič, c. in kr. stotnik, po 5 K; vč. gg. Dr. Jož. Pajek, kanonik itd., dr. Iv. Mlakar, kanonik, dr. Ant. Medvel, c. kr. gimn. prof., Fr. Simonič, stolni kaplan, Blaž Matek, c. kr. prof., Fr. Dolenc, trgovec, po 4 K; vč. gg. Lovro Herg, stolni dekan, dr. J. Križanič, kanonik, Jos. Zidanšek, prof. bogoslovja, dr. Fr. Kovačič, prof. bogoslovja, po 3 K; vč. gg. mons. Karol Hribovšek, kanonik, Ljud. Hudovernik, stolni vikar, M. Štrakelj, stolni vikar, Jak. Pajek, c. kr. voj. kaplan, Al. Haubenreich, rač. rev., J. Čížek, J. Vreže, kateheta M. Matek, prof. bogoslovja, Jak. Kavčič, c. kr. prof., Al. Zver, duh. kaznilnice, Fr. Bohak, kaplan pri sv. Magdaleni, Anton Korošec, prefekt, Fr. Brelih, prof., dalje gg. dr. Janko Bezjak, c. kr. šolski nadzornik, dr. Jos. Pavalej, c. kr. fin. konc., Gabr. Majcen, c. kr. prof., Al. Bakovec, c. kr. poštni ofic., Ivan Koprivnik, c. kr. prof., Iv. Belé, pot. učitelj, J. Košan, c. kr. prof., dr. Filip Terč, zdravnik, Fr. Miklošič, učitelj v p., J. Majcen, Jos. Melcer, trgovec, Fr. Hlašek, trgovec, Fr. Pavlič, c. kr. poštni kontrolor, dr. Fr. Firbas, c. kr. notar, (društveni ustanovnik), dr. Fr. Radač, c. kr. notar, Jos. Rotner, c. kr. sodni tajnik, dr. S. Hrašovec, c. kr. sodni pristav, dr. Fr. Vovšek, c. kr. dež. sod. svetnik (društ. ustanovnik), dr. Ivan Glaser, odvetnik, Al. Rakovec, uradnik južne žel., Jos. Rapoc, posestnik, — po 2 K; vč. gosp. Ivan Markovšek, 1 K 40 vin., vč. gosp. Jakob Hribernik, spiritual, dr. A. Janežič, c. kr. sodni tajnik po 1 K — Za toliko blagih darov najiskrenejša zahvala! Meseca marca t. l. prejelo je 49 revnih dijakov 495 K v znamkah obedvinah in v gotovini; prejšnje mesece se je razdelilo 1536 K, vsega skupaj torej: 2031 K. — Društveni odbor prosi uljudno za daljnja darila, ki jih hvaležno sprejema I. društ. blagajnik: Gosp. dr. Klem. Seshun, dvorni in sodni odvetnik na Dunaju, I. Singerstr. 7.

— **Umrli** je v Pragi odvetnik dr. Kaizl, stalni obiskovalec Bleda in vnet prijatelj slovenskega naroda.

— **Anton Kos-Cestnikov.** † V Požegi na Hrvatskem je umrl znani slovenski pisatelj gosp. Anton Kos, vpokojeni sodni svetnik. Pokojnik je bil rodom iz Savinske doline, študiral je na gimnaziji v Celju in na pravdni akademiji v Zagrebu in se potem posvetil sodni karijeri. Pisal je vsakovrstne humoristične povesti, potopise in listke. Tudi „Novice“ so v prejšnjih letih priobčile premnogo njegovih spisov. Bodi blagemu rodoljubu prijazen spomin.

— **Kaj se vse pripeti človeku, ako potuje s štirimi ženskami.** Na ljubljanskem kolodvoru so nedavno

aretirali nekega moža, ki je potoval s štirimi ženskami, in sicer kakor nevarnega „trgovca z dekleti“. Sedaj pa se je razkrilo, da ta mož nikakor ni v nobenem oziru nevaren, da se piše za Ivana Kranjca iz Prelesja pri kočevskem Starem trgu ter da je hotel obiskati svojega sina, župnika v Pittsburgu v Ameriki in je vzel seboj tudi svoje tri hčere in svojo ženo. In te njegove ženske so mu nakopale na glavo neprijetnost, da je moral romati na rotovž.

— **Sam se je zglasil** Frančišek Prencelj iz Količevega, ki je bil v noči od 8 na 9. t. m. pobegnul iz okrožno-sodnega zapora v Novem mestu O Frančiču in drugih zločincih, ki so jo z njim odkurili, še ni sledu.

— **Bogoskrunstvo.** V noči od 21. na 22. t. m. sta Ignacij Kvas knjigovez pri Breskvarju in Fr. Škrl knjigovez v Katoliški knjigovoznici v Ljubljani storila grdo bogoskrunstvo, s tem, da sta razbila neko razpelo in poškodovala Marijin kip. Oba zločincea sta se izročila deželnemu sodišču.

— **Pri streljanju s topiči** sta v Topolju pri Medvodah ponesrečila hlapec J. Kršinar in kovač Fr. Omejec.

— **Zemlja udara** se mej vasema Brnetiči in Rukavci v Istri. Vsled udiranja je spremenilo površje zemlje svoje lice že na 40 hektarjev v obsegu. Nastajajo že velike razpoke in kotla ter se je bati, da zadene omenjene vasi še občutna škoda, kajti več njiv in vinogradov se je že presulo. Kazalo bi, da vlada brzo odpošlje strokovnjakov tja, da se prepričajo o uzrokih in se ukrene kaj za preprečenje nesreč.

— **Trije cigani in dva konja.** Te dni so vkradli cigani nekje na Benečanskem dva konja ter z njima zbežali čez avstrijsko mejo. Jahali so mimo Kobalarja čez Skalnico (sv. Gora) po Stranéh (Kronberg) do sv. Mihela nad Šempasom. Od tod so šli proti Trnovem, kjer so v bližnji vasi prenočili. Druz-ga dne so se namenili proti Šempasu. Tu pa so naleteli na zanjko Ondi v nekem zatišju je bil skrit žandar, ki je prežal nanje, toda njegova čelada ga je ciganom izdala. (Zopet dokaz o nepraktičnosti teh pokrival!) Cigani uberó pot pod noge in zdirjajo čez Trnovo proti Gorici, žandar seveda za njimi. Dva cigana sta jahala enega konja, tretji pa drugega. V Podpečéh na Ravniškem pa se jim približa nova nevarnost. Tija je došel za cigani od Beneškega sem lastnik konj, katera so vkradli cigani. Mož je cigane zasledoval in jih po srečnem naključju našel. Toda vide, da je sam, si ni upal nastopiti proti trem ciganom, ker se je bal, da mu kaj store — cigani pa vidé, da jim je za petami žandar, se zopet niso hoteli izpostavljati nevarnosti, da jih žandar doteče in tako so si izbrali boljši del: pustili so konja in zbežali, brez da bi bili znali, da je baš pravi lastnik oni, kateremu so jih pustili. Ali so pozneje prišli v dotiko z žandarji, ki so prav v istem času šli proti Trnovem iz Gorice se ne ve, vsekako je prišel lastnik po srečnem naključju do svojih konj.

— **Ustrelil se je** na grobu svojega očeta v Žalcu pri Celju infanterist J. Vrečar.

— **Z vlaka padla** je na poti od Moše proti Gorici štiriletna Angela Smognolto, a se ni skoro nič poškodovala.

— **Strela** je 22. t. m. v Prevojah udarila v neki kozolec in ga užgala. Škode je 400 K.

— **Požari.** V Bevkah pri Vrhniki je pogorelo gospodarsko poslopje posestnika Gutnika. Pri tej priliki je zgorel tudi 13letni pastir. Poginilo je tudi nekaj živine. — Te dni je gorelo pri posestnici Mariji Tirbič na Dobrovi. Ogenj je prozročil škode 12.000 K.

— **Smokve kakor zdravilo.** Smokve jako blagodejno vplivajo na želodec ter jih je seosebno uporabljati o motenem prebavljanju. Zato so tudi zdravniki v Carigradu posebno priporočali uživanje smokve o času kolere, ker se pred to boleznijo vedno pojavlja motenje prebavljanja. Pa tudi onim, ki trpe na kašlju in pljučnih boleznih, je uživanje smokve jako

priporočati. Jednostaven, a jako učinkujoč čaj se napravi, ako se skuha navaden ječmen s pet do šest smokvami in periščem rozin. Smokve se rabijo tudi kakor vnanje sredstvo proti zobni oteklini, ki se potem zmehta ali razdeli, ali pa kmalu dozori. V to svrho tr-ba smokvo prerezati po širini, omehtati jo v mlačnem mleku ter jo na to položiti na oteklino.

— **Aretiranje lastnika tiskarne radi tiskovnega delikta.** Češki list „Obrana Lidu“ katerega izdaje gosp. Fr. Hruška y Hořicah, je prinesel pred tremi tedni članek pod naslovom: „Pohádka pro stare“ (Pravljica za stare), v katerem je sedaj drža no pravdnístvo zasledilo hudodelstvo veleizdaje. Radi tega so odredili preiskavo v tiskarni gosp. K. Rathonskega, kjer se tiska ta list in v njegovem privatnem stanovanju in knjigotržnici, da bi se našel manuskript onega članka. Nato so bili gosp. Rathonsky in vse osobje njegove tiskarne in knjigotržnice povabljeni na okrajno sodišče in tam zaslišani. Po zaslišanju so Rathonskega takoj deli v zapor in tudi tega niso dovolili, da bi se poslovil od družine. Nепrestano ga je stražil en orožnik in popoldne so ga odpeljali na okrožno sodišče v Kraljevi gradec. Ta dogodek je povzročil v mestu veliko razburjenje, ker je Rathonsky užival splošno spoštovanje in je bil tudi ud mestnega sveta. Brzjavili so takoj tudi na predsedstvo izvrševalnega odbora mladočeske stranke. Tudi urednika Hruško v Hořicah so aretirali. Hruška je bil pred leti kakor podčastnik v Przemyslu v Galiciji obdolžen veleizdajstva ter je bil v sodni preiskavi, ki pa se je zaustavila. Pred kratkim so v državnem zboru češki poslanci vložili tozadevno interpelacijo.

— **Aktualna drama.** V nekem pariškem predmestnem gledališču igrajo dramo „Buri“. Prvo dejanje kaže ljudski shod Burov, kateremu se je sporočil ultimat Anglije. Drugo dejanje se vrši na bojišču. Angleški generali so nesložni in Buri napadejo in zasedejo nepripravljeno angleško vojsko, jo pobijejo ter zapoje zahvalno himno. Tretje dejanje kaže tragičen konec junaškega desetletnega burskega dečka. 4. dejanje predstavlja konec angleške moči v Južni Afriki, Maršal Roberts je premagan in ujet; predsednik Krüger naznani zbranim Burom, da sta burski republiki prosti in neodvisni. Ta drama ima vselej velikanski uspeh. Ljudje se jokajo, smejejo, togote in vesele, da je podobno gledališče panju čebel.

— **Originelna razprava** se je vršila pred kratkim na sodišču v Odesi. Neka mlada gospica je namreč tožila svojega očeta, ker jej isti ni hotel kupiti neke nove modre obleke. Svojo tožbo je utemeljevala s tem, da kakor mlado, „inteligentno“ dekle ne more hoditi v ponošeni obleki. Oče je prigovarjal, da njegova hčerka sila mnogo troši za obleke, in

da ga je prav to postavilo na rob materijalnega propada. Na njegovo željo je bilo zaslišanih tudi par prič, ki so njegovo izpoved potrdile. Priče pa so pristavile, da bi energična gospica rada dobila — ženina. Sodnik je na to nagovarjal trma-stega očeta, naj vendar kupi hčerki zaželjeno modro obleko, a „toženec“ se je udal še le potem, ko mu je sodnik rekel, da njegova hčerka morda prav z novo modro obleko dobi ženina in tako bi bil to pač zadnji denar, ki ga je izdal za hčerkinu toaleta. Po tem argumentu je oče obljubil spolniti hčerkinu željo in roko v roki sta toženec in toženka odšla iz sodne dvorane.

— **Zamenjan soprog.** Zanimiva dogodbica se je pripetila v sosesčini Nienburga pri Hanoveru. Ondotnemu nočnemu čuvaju se je zgodilo namreč včasih, da vsled preintimnega prijateljstva — s steklenico, ni bil zmožen najti in priti do svojega stanovanja. Navadno so ga potem usmiljeni mimoidoči ljudje spravili domov. Pred kratkim pa so neki mladi fantje našli po noči na cesti ležečega nepoznanega človeka, ki je bil vsled pijanosti nezaveden. Ker je bilo sila mrzlo, zanesli so pijanca jednostavno v najbližjo hišo, ki je bila slučajno last nočnega čuvaja ter so ga odložili v veži. Čuvajeva žena, ki je mislila, da so zopet njenega moža prinesli pijanega domov, je vstala in ne, da bi napravila preje luč, začela je na tleh ležečega neusmiljeno mlatiti. V istem hipu pa je vstopil pravi čuvaj, nekoliko prezebel sicer, a proti navadi docela trezen. Ko ga je žena ugledala, je od presenečenja skoro omedlela.

— **Na smrt obsojen morilec.** Črevljar Göncz rodod Madjar, o katerem smo že lani sporočali, da je zvalil v svojo prodajalnico v Berlinu hišno gospodinjco in njeno hčer ter ju ubil s sekuro. Trupli je vrgel v zaboj ter ga zakopal v kleti. Da bi zaboj še bolje pokril, je dal navoziti voz peska. Ljudem je rekel, da sta ženski odpotovali ter izročili njemu oskrbovanje hiše. Ker pa se je začel sumiti, da sta umorjeni, je Göncz s svojo ženo pobegnul. Kmalu na to so našli ženski. Več mesecev sta Göncz in žena popolnoma izginila. Končno pa so ju zasledili v Parizu. Izdal ju je njiju — pes, bel koder. Pred sodiščem se je izkazalo, da je žena nedolžna, a da je Göncz kriv roparskega umora, dasi je rotul pri vsih svetnikih, da je nedolžen. Obsojen je bil na smrt.

— **Nesreča.** Na Španjskem v vasi Cerona je prišel k bolniku duhoven, da mu podeli zadnje mazilo. O tej priliki se je v sobo, kjer je bil bolnik, nakopičilo toliko oseb, da se je vsled teže podrl pod in so vsi skupaj padli v globčino in jih je tramovje in drugi materijal zasulo. Bolnik in druge štiri osebe so ostale na mestu mrtve, a več drugih oseb je bilo poškodovanih na raznih delih telesa.

➡ Samo **1 krono** za **3** srečkanje. ➡

Predzadnji mesec.

Glavni dobitek

60.000 K, 15.000 K in 12.000 K.

v gotovini z 20% odbitka.

„Invalidendank“ srečke
à **1 krono.**

I. srečkanje: 19. maja 1900.
II. srečkanje: 7. julija 1900.
III. srečkanje: 10. novembra 1900.

➡ Priporočá **J. C. Mayer**, menjalnica v Ljubljani. ➡